

Seksueel Misbruik

Onder het kruis blijven staan

Tijdens de 67ste plenaire vergadering van de Antilliaanse Bisschoppenconferentie te Aruba van 23 tot en 28 april werd de bezinning verzorgd door de psycholoog pater Gerard McGlone S.J. Hij bracht opnieuw het onderwerp van seksueel misbruik binnen de kerk naar voren, maar de belangrijke vraag die hij daarbij stelde is hoe dit verpletterend schandaal door de kerk getransformeerd kan worden zodat hij weer betekenisvol voor de wereld kan zijn. Hij deed dat met als uitgangspunt het artikel van Ron Rolheiser On Carrying the Scandal Biblically (2002).

Pedofilie is een ziekte

Er bestaan veel misverstanden over de ziekte pedofilie. We moeten daarom blootleggen hoe wijdverbreid het is in onze cultuur, wat de kernmerken ervan zijn, wat de totale vernietiging is die het aanricht bij de slachtoffers en aan welke hulp zij behoefte hebben.

Cijfers over de prevalentie

Hoewel de cijfers afkomstig zijn uit Noord-Amerika, mogen wij aannemen dat die niet veel verschillen van andere delen van de wereld. Een uit elke vier of vijf Amerikaanse jongens en meisjes wordt op weg naar volwassenheid in meer of mindere mate getraumatiseerd door seksueel geweld. (In Suriname worden er – volgens het laatste onderzoek – een op de zes kinderen seksueel misbruikt. Dat komt neer op 13% van alle kinderen in ons land.) Het is dus een massief probleem. Het seksueel geweld door priesters bedraagt 0.01 %, toch lijkt het door de berichtgeving alsof het alleen in kerkelijke kringen voorkomt. Het is een ziekte net als alcoholisme. Het heeft lang geduurd

voordat alcoholisme werd aangemerkt als een ziekte. Tot dan dacht men dat het een gebrek aan wilskracht was om ermee te stoppen. Maar zoals alcoholisten vindingrijk zijn om hun verslaving te verbergen en te ontkennen, zo doen pedofielen dat ook. Bisschoppen zijn in de fout gegaan omdat ze meenden dat als een pedofiele priester zei dat hij het nooit meer zou doen, hij zich daar ook aan zou houden. Nu pedofilie gezien wordt als een ziekte moet het ook behandeld worden. De schande is echter zo groot dat de bisschoppen, nadat ze de zaak aan justitie hebben overgedragen, er niet meer naar willen kijken. De schande en de schade zijn zo groot dat de daders verder aan hun lot worden overgelaten.

Wat zijn de oorzaken van pedofilie?

Er heerst consensus onder wetenschappers dat pedofilie wordt veroorzaakt door een trauma in de kinderjaren. In veel gevallen zijn de daders zelf slachtoffer geweest van seksueel misbruik. Seksueel misbruik is het ergste geweld in de wereld tegen de ziel van een mens. Geen enkel andere misdaad komt daarbij maar zelfs in de buurt van de verwoesting die het aanricht. Het trauma is zo groot dat de slachtoffers vaak de herinnering volledig verdringen terwijl daders mechanismen ontwikkelen om hun daden met een stalen gezicht te ontkennen. Een pedofiel is aangetrokken tot een kind dat de puberteit nog niet heeft bereikt en waarom is dat zo? De literatuur hierover zegt dat de aantrekking geen betrekking heeft op seks zelf maar op hun eigen kind zijn dat zij hebben verloren tijdens hun traumatische ervaring. Wij mogen de schade die seksueel misbruik bij kinderen veroorzaakt nooit onderschatten. Het

HIER ZOU

UW ADVERTENTIE

KUNNEN STAAN

Wilt u via Omhoog adverteren?
Stuur ons dan een mailtje
en wij sturen u een brochure:

omhoog@bisdomparamaribo.org
omhoog@gmail.com

Wilt u graag Omhoog elke week blijven ontvangen?

Help ons en doneer!

Uw bijdrage kunt u storten op rek.nr.
10.35.169 t.n.v. R.K. Bisdom
met vermelding: DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degenen die
reeds bijdragen.

Elke bijdrage is van harte welkom!

is de ergste vorm van geweld tegen de ziel, het verscheurt de ziel in stukken. Vermoedelijk zijn veel gevallen van depressie en zelfmoord onder tieners gerelateerd aan seksueel misbruik. De traumatische gevolgen kunnen soms levenslang zijn.

Wat verlangen de slachtoffers van de kerk en de samenleving?

Wanneer de slachtoffers wordt gevraagd wat ze willen dan komt als eerste naar boven dat ze erkend willen worden. Ze willen erkenning dat het misbruik heeft plaatsgevonden en dat er verantwoordelijkheid wordt gedragen en excuses worden aangeboden. Meestal zal de dader dat zelf nooit doen. De bisschop of iemand anders met gezag zal deze verontschuldigungen moeten aanbieden. Het is beslist niet voldoende dat er alleen een strafzaak van wordt gemaakt. Bisschoppen zijn bang om contact te maken met de slachtoffers omdat de juristen dat afraden, maar het blijkt absoluut nodig te zijn om een genezingsproces op gang te zetten. Slachtoffers vragen nog iets anders. Ze vragen ons om niet bang te zijn voor hun woede. Zij kunnen heel boos en zelfs woedend zijn. Het kan heel lang duren maar we mogen niet weglopen en hen met hun boosheid alleen laten.

wordt vervolgd op pagina 5

Mededelingen Bisdom

Het schilderproces van de buitenkant van de kerk. Het personeel dat schildert werkt samen met het leger.

Op zondag 23 april jl is in Genova in Italië op 82 jarige leeftijd gestorven Rev. pater Carlos Miguel Buela. Hij is de stichter van de Religieuze Familie van het Mensgeworden Woord, waarvan de zusters Dienaressen van de Heer (SSVM) deel van zijn.

Tweelingbroer van pater Toon plotseling overleden in Nederland

Jan woonde alleen op de ouderlijke boerderij. Hij was de thuisbasis in Nederland voor pater Toon. Jan heeft het boslandwerk in Suriname altijd fors ondersteund. Ook zijn bijdrage aan het SURBOSFONDS was groot.

Nieuws Breaks

Het laatste nieuws, lokaal en internationaal

MAANDAG T/M VRIJDAG

NIEUWSBREAKS: 7:00 AM - 9:00 AM - 11:00 AM - 14:00 PM - 16:00 PM
HET SAMENGEVAT NIEUWS VAN DE DAG: 19:00 PM
SRANAN TORI: 18:30 PM

ZATERDAG EN ZONDAG

NIEUWSBREAK: 10:00 AM - 16:00 PM

RADIO IMMANUËL
THE GOSPEL THAT TOUCHES YOUR HEART

Tune In:
95.9 FM

www.immanuelssr.com

Betaalde grafrustverlenging

Middels dit schrijven brengen wij het volgende onder uw aandacht. In het verleden hebben nabestaanden middels bankovermakingen de grafrust verlenging betaald. In niet alle gevallen is destijds ook duidelijk aangegeven voor welke overledene de betaling was bestemd. Het kan zijn dat het niet vermeld is of dat bij overmaking tussen verschillende banken de omschrijving niet is meegestuurd. Wij vragen alle nabestaanden die middels bankovermaking hebben betaald, contact met ons op te nemen.

U kunt als goede voorbereiding alvast de volgende zaken op een rij zetten:
het overgemaakte bedrag
de datum van overmaking
de bank van waaruit is overgemaakt
naam overledene en periode grafrustverlenging

Bovenstaande zal ons helpen bij het identificeren van de overmaking en koppelen aan de juiste overledene.

Wij danken u voor uw medewerking.

Europa Bedevaart Tour

14 t/m 28 juni 2023

Busreis door Europa en bedevaart naar Fatima, Santiago de Compostela en Lourdes

Tour inclusief:
 ✓ Busreis vanuit Nederland
 ✓ Gids
 ✓ Hotel
 ✓ Transport
Niet inbegrepen:
 ✓ Vliegreis Parbo-A'dam

Prijs
€1.364
 p/pers.

Aanmeldingen via: marilyntsie@gmail.com of WhatsApp: 8571350

Volledig vrijgesteld begrafenis Heilig Verbond

Middels dit schrijven brengen wij het volgende onder uw aandacht.

Wij vragen alle volledig vrijgestelden van het Heilig Verbond, contact met ons op te nemen i.v.m. mededelingen omtrent de toegekende waarde van de uitvaart of pakket.

U kunt als goede voorbereiding alvast de volgende zaken op een rij zetten:
De namen van de volledig vrijgestelden met geboorte datum en bewijs van vrijstelling (kaart voor vrijgestelde leden)

Wij danken u voor uw medewerking.

Volledig vooruitbetaalde begrafenis

Middels dit schrijven brengen wij het volgende onder uw aandacht. Wij vragen alle personen (rechthebbenden) die een volledig vooruitbetaalde uitvaart hebben afgesloten, contact met ons op te nemen.

U kunt als goede voorbereiding alvast de volgende zaken op een rij zetten:
De namen van de rechthebbenden met geboorte datum en betaalbewijs.

Wij danken u voor uw medewerking.

Commentaar op de Lezingen van de 4e Zondag van Pasen (Jaar A)

Achtergrond van de eerste lezing

Deze passage uit Handelingen der Apostelen brengt ons terug naar de dag van Pinksteren. De verkondiging van Petrus maakte diepe indruk op velen. Er waren namelijk heel veel mensen in Jeruzalem voor de grote Joodse religieuze feestdag, zowel Joden uit Jeruzalem en Galilea, alsook buitenlandse Joodse bedevaartgangers. Velen van hen hadden Jezus meegemaakt en waren onder de indruk van Hem geweest. Het getuigenis van Petrus en de andere apostelen over de verrijzenis van Jezus en hun uitleg over hoe Zijn lijden en kruisdood de vervulling waren geweest van Gods verlossingsplan zoals dat op vele plaatsen in het Oude Testament te ontdekken is, en hoeveel hiervan voorzegt was geweest in vele profetieën van de Heilige Schrift, bracht velen tot het geloof. Ruim drieduizend mensen lieten zich dopen en sloten zich aan bij de jonge Kerk.

Eerste lezing:

Handelingen der Apostelen 2: 14a.36-41

Op de dag van Pinksteren trad Petrus met de elf naar voren en verhief zijn stem om het woord tot de menigte te richten: "Voor heel het huis van Israël moet onomstotelijk vaststaan, dat God die Jezus die gij gekruisigd hebt, tot Heer en Christus heeft gemaakt," Toen zij dit hoorden, waren zij diep getroffen en zeiden tot Petrus en de overige apostelen: "Wat moeten we doen, mannen, broeders?" Petrus gaf hun ten antwoord: "Bekeert u en ieder van u late zich dopen in de naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden. Dan zult gij als gave de heilige Geest ontvangen. Want die belofte geldt u, uw kinderen en alle mensen, waar dan ook, zovelen de Heer onze God zal roepen". Met nog vele andere woorden legde hij getuigenis af, en hij vermaande hen: "Redt u uit dit ontaarde geslacht". Die zijn woord aannamen lieten zich dopen, zodat op die dag ongeveer drieduizend mensen zich aansloten.

Tussenzang: Psalm 23

Refrein: DE HEER IS MIJN HERDER, NIETS KOM IK TEKORT

1. De Heer is mijn Herder, niets kom ik tekort;
Hij laat mij weiden op groene velden.
Hij brengt mij aan water, waar ik kan rusten,
Hij geeft mij weer frisse moed.

2. Mijn schreden leidt Hij langs rechte paden
omwille van Zijn Naam.
Al voert mijn weg door donkere kloven,
ik vrees geen onheil, waar Hij mij leidt.

3. Uw stok en Uw herdersstaf
geven mij moed en vertrouwen.
Gij nodigt mij aan Uw tafel
tot ergernis van mijn bestrijders.

Achtergrond van de tweede lezing

De apostel Petrus verwijst in zijn eerste brief net als in zijn preek die we in de eerste lezing hoorden, naar de profetische teksten van Jesaja over de Lijdende Dienaar van de Heer. In die profetische teksten van Jesaja reikt God ons reeds iets aan van Zijn heilsmysterie: Zijn Zoon, de Messias, zal door lijden en smaadvolle dood de zonden der mensen op zich nemen en verzoening, vergeving en nieuw leven brengen voor heel de mensheid. Hij zal de Goede Herder zijn die Zijn leven zal geven voor Zijn schapen en hen zal leiden met de zorg en de barmhartigheid van God de Vader, zoals ook de profeet Ezechiël in hoofdstuk 34 had aangekondigd. Tegen deze achtergrond roept de apostel Petrus ons op om met geduld en geloof ons

steeds weer te richten op het voorbeeld van Jezus, onze Verlosser.

Tweede lezing: 1 Petrus 2: 20b-25

Dierbaren, geduldig verdragen wat gij te lijden hebt om uw goede daden, dat is het wat God behaagt. Het is ook uw roeping, want Christus heeft voor u geleden en u een voorbeeld nagelaten; gij moet in zijn voetstappen treden. Hij heeft geen zonde gedaan en in zijn mond is geen bedrog gevonden. Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug. Als men Hem leed aandeed, uitte Hij geen dreigementen. Hij liet zijn zaak over aan Hem die rechtvaardig oordeelt. In zijn eigen lichaam heeft Hij onze zonden op het kruishout gedragen, opdat wij aan de zonden zouden afsterven en gaan leven voor gerechtigheid. Door zijn striemen zijt gij genezen. Want gij waart verdwaald als schapen, maar nu zijt ge bekeerd tot de herder en behoeder van uw zielen.

Achtergrond van de evangelielezing:

In hoofdstuk 10 introduceert het Johannesevangelie weer een belangrijke titel van Jezus, die ons inzicht biedt in wie Jezus is. In hoofdstuk 2 in het gebeuren bij de bruiloft te Kana was Jezus de goddelijke Bruidegom, in hoofdstuk 3 is Hij het ware Licht, in hoofdstuk 6 het Brood des Levens, en nu in hoofdstuk 10 denken we over Hem na vanuit het beeld van de Goede Herder. Jezus laat ons namelijk zien wie de Vader is, die in geheel het Oude Testament reeds bezongen werd als de Herder van Israël. Omdat de Zoon van eeuwigheid de Vader kent, en leeft van alles wat Hij van de Vader gehoord heeft, is ook Hij de goede Herder. Jezus is de Herder die Zijn leven vrijwillig neerlegt, niet door een noodlot, maar enkel omwille van de verlossing en het eeuwig leven van Zijn schapen.

Evangelie: Johannes 10: 1-10

In die tijd zei Jezus: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie niet door de deur, maar langs een andere weg de schaapskooi binnengaat, hij is een dief en een rover. Maar wie door de deur binnengaat, is de herder van de schapen. Hem doet de deurwachter open. De schapen luisteren naar zijn stem; hij roept zijn schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten. En als hij al zijn schapen naar buiten heeft gebracht, trekt hij voor hen uit, terwijl zij hem volgen, omdat zij zijn stem kennen. Een vreemde echter zullen ze niet volgen; integendeel, zij zullen van hem wegluchten, omdat ze de stem van vreemden niet kennen". Deze gelijkenis vertelde Jezus hun, maar zij begrepen niet wat Hij hun wilde zeggen. Een andere keer zei Jezus tot hen: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik ben de deur van de schapen. Allen die voor Mij zijn gekomen, zijn dieven en rovers, maar de schapen hebben niet

naar hen geluisterd. Ik ben de deur. Als iemand door Mij binnengaat, zal hij worden gered; hij zal in- en uitgaan en weide vinden. De dief komt alleen maar om te stelen, te slachten en te vernietigen. Ik ben gekomen, opdat zij leven zouden bezitten, en wel in overvloed".

Overweging:

Deze week geeft ik u de tekst door van de Boodschap van Paus Franciscus voor deze vierde zondag van de Paastijd: Roepingenzondag 2023:

"Beste broeders en zusters, beste jongeren!

Dit jaar zou ik u willen vragen om bij uw reflectie en gebed als leidraad te nemen: het thema "Roeping: Genade en Missie".

Deze Roepingenzondag is een kostbare gelegenheid om met verwondering te herinneren dat de roeping van de Heer genade is. Het is een toewijding om het evangelie aan anderen te brengen. We zijn geroepen tot een geloof dat getuigenis aflegt, een geloof dat het genadeleven nauw verbindt met onze inzet in de wereld. Geleid door de Geest worden christenen uitgedaagd om te reageren op de noden van de behoeftige medemens en de menselijke drama's in onze omgeving en in de wereld. God heeft ons geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis. Dat betekent dit: we zijn gemaakt door liefde, voor liefde en met liefde.

In de loop van ons leven komt deze oproep op steeds nieuwe manieren tot ons door het werk van de Heilige Geest. De Geest verlicht ons denken, versterkt onze wil, vervult ons met verbazing en zet ons hart in vuur en vlam. Soms komt de Geest op volkomen onverwachte manieren tot ons. Zo was het ook voor mij toen ik op 21 september 1953, op 16-jarige leeftijd, op weg was naar een jaarlijkse schoolviering. Ik kwam langs een kerk en voelde in me de oproep om te biechten. Die dag veranderde mijn leven en liet een stempel achter dat tot op de dag van vandaag voortduurt. De oproep van God tot zelfgave wordt geleidelijk zichtbaar: in onze ontmoeting met situaties van armoede, of in momenten van gebed, of wanneer we een duidelijk getuigenis van het evangelie zien, of wanneer we iets lezen dat onze geest opent, of wanneer we Gods woord horen en voelen dat het rechtstreeks tot ons wordt gesproken, of in het advies van een medebroeder of -zus, of in momenten van ziekte of verdriet... Op alle manieren waarop God ons roept, toont Hij oneindige creativiteit.

Het initiatief van de Heer en Zijn genadige gave vragen om een reactie van onze kant. Roeping is het samenspel tussen goddelijke keuze en menselijke vrijheid. Roeping is een dynamische en opwindende relatie tussen God en het menselijk hart. De gave van de roeping is als een goddelijk zaadje dat ontkiemt in de grond van ons bestaan, en ons hart opent voor God en voor anderen, zodat we de schat die we zelf hebben gevonden, met hen kunnen delen. Dit is de fundamentele structuur van wat we bedoelen met roeping: God roept ons in liefde en wij, in dankbaarheid, beantwoorden Hem in liefde. We realiseren ons dat we geliefde zonen en dochters zijn van de ene Vader, en we gaan onszelf zien als broeders en zusters van elkaar. Toen de heilige Theresia van Lisieux dit heel duidelijk "zag", riep ze uit: "Eindelijk heb ik mijn roeping gevonden: mijn roeping is liefde. Ik heb inderdaad mijn eigen plaats in de Kerk gevonden... In het hart van de Kerk zal ik liefde zijn".

wordt vervolgd op pagina 4

Commentaar op de Lezingen van de 4e Zondag van Pasen (Jaar A)

Vervolg van pagina 3

Gods roeping omvat altijd een "gezonden worden". Er is geen roeping zonder missie. Er is geen geluk en volledige zelfrealisatie tenzij we anderen het nieuwe leven aanbieden dat we hebben gevonden. Gods oproep tot liefde is een ervaring die ons niet toestaat te zwijgen. De heilige Paulus zegt: "Wee mij als ik het evangelie niet verkondig!" (1 Kor 9:16). En de eerste brief van Johannes begint met de woorden: "Wat wij hebben gehoord en gezien, bekeken en aangeraakt – het vleesgeworden Woord – verkondigen wij ook aan u, opdat onze vreugde volkomen moge zijn" (vgl. 1,1- 4). Vijf jaar geleden sprak ik in de apostolische brief Gaudete et Exsultate tot elke gedoopte en toen zei ik: "Je moet je hele leven als een missie zien".

Onze gedeelde missie als christenen is om, waar we ons ook bevinden, door onze daden en woorden met vreugde te getuigen van de ervaring van het

samenzijn met Jezus en wat het voor ons betekent om leden van Zijn Kerk te zijn. Die missie drukt zich uit in werken van materiële en spirituele barmhartigheid, en in een gastvrije en zachte manier van leven die nabijheid, mededogen en tederheid weerspiegelt, in tegenstelling tot de cultuur van verspilling en onverschilligheid. Door naaste te zijn voor medemensen, gaan we de kern van onze christelijke roeping begrijpen: Jezus Christus navolgen, die kwam om te dienen, niet om gediend te worden.

Ik noem dit jaar de ervaring van de twee discipelen op weg naar Emmaüs. Na hun ontmoeting met de verrezen Jezus zeiden ze tegen elkaar: "Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons opende?" (Lucas 24:32). We denken dit jaar na over die diepe ervaring van roeping die deze twee leerlingen meemaakten. We doen dat met het thema dat ik de Kerk geef voor dit jaar 2023: "Hearts on fire, feet on the move!".

Binnen de Kerk zijn we allemaal dienaren. Er is een grote verscheidenheid aan roepingen, charisma's en bedieningen. Maar onze gemeenschappelijke roeping is om onszelf in liefde te geven. Velen zullen dat doen als leken, mannen en vrouwen, toegewijd aan het stichten van een gezin als een kleine huiskerk en werkend als zuurdesem van het evangelie om de verschillende sectoren van de samenleving te vernieuwen. Anderen doen dit als vrouwen en mannen die zich volledig aan God hebben toegewijd in een gemeenschap, of door als gewijde bedienaren – diakens, priesters en bisschoppen – ten dienste te staan van de prediking, het gebed en de bevordering van de gemeenschap van het Volk van God. Alleen in relatie met alle anderen onthult een bepaalde roeping in de Kerk haar ware aard en rijkdom. In de Kerk zijn alle roepingen met elkaar verbonden en toch onderscheiden. Allemaal zijn wij als gelovige, gedoopte Christenen door de Heer geroepen om "uit te gaan", om over de hele wereld het nieuwe leven van het koninkrijk van God uit te stralen.

Dierbare broeders en zusters, roeping is zowel een gave als een taak. Roeping is een bron van nieuw leven en ware vreugde. De Heilige Geest stelt ons in staat om elke dag opnieuw geboren te worden als kinderen van de God die liefde is. Het is ons aller roeping om die liefde op onze beurt aan anderen aan te bieden en om overal leven te brengen, vooral in plaatsen van uitsluiting en uitbuiting, armoede en dood. Zo zetten wij ons in, om de ruimte van liefde te vergroten, zodat God steeds vollediger in deze wereld kan heersen.

Moge de Maagd Maria over u waken en u beschermen. Met mijn zegen, Gegeven te Rome, 30 april 2023, de vierde zondag van Pasen,

FRANCISCUS

Spoorloos...

...een zoektocht naar je roots...

U kent ongetwijfeld allemaal dat bekende Nederlandse tv programma dat ook hier regelmatig op de beeldbuis verschijnt. Razend populair, heb ik zo het idee, want er zijn niet veel mensen die de afleveringen missen. Mensen houden ervan te kijken wat anderen is overkomen, aangenaam of onaangenaam, nieuwsgierige wezens die we zijn. We herkennen onszelf in die andere gelukkige mens en leven mee met zijn/haar geluk of pech. En slimme programma-makers spelen daar natuurlijk handig op in.

lange jaren

Heb het altijd raar gevonden dat veel van deze mannen en vrouwen die op een bepaald moment op zoek gingen naar hun onbekende vader of moeder vele jaren voorbij lieten gaan voor ze de stoute schoenen aantrokken en aan die zoektocht begonnen. Dat het niet zo lang duurde voor ze in de gaten kregen dat ze 'iets' in hun leven misten, dat hun identiteit (hun diepste ik, zeg maar) niet compleet was zonder te weten wie nou eigenlijk hun vader was. Wie of wat hij was, hoe hij eruit zag etc. Ook al hadden zij vaak hele lieve adoptie-ouders die goed voor hen hadden gezorgd, hun leven was niet echt compleet zonder dat ontbrekende stukje van de puzzel. Wie was die man nou eigenlijk en hoe is het hem (of haar, als het een moeder betrof) verder vergaan. Waar zit hij nu en hoe ziet hij eruit. Vraagtekens, vraagtekens. Je ziet in hun ogen dat verlangen en de nieuwsgierigheid naar informatie, dat willen behoren bij een man die je vader is, bij een vrouw die je moeder is. En toch gaan er soms 10, soms 20 jaren en langer voorbij voor ze echt alles op alles zetten om meer te weten te komen over deze ontbrekende schakel in hun leven. Heel bizar vind ik dat, die nieuwsgierigheid naar hun roots, dat niet geblust verlangen naar verbondenheid.

heftige emoties

Dankzij het kapitaal van het tv station en hun vaak wijdvertakte netwerken lukt het hun maar al te vaak die vermiste vader of moeder ook echt op het spoor te komen. Een reis + hotel voor twee personen – een verslaggever en

een cameraman – naar Columbia of Indonesië bijv., kost zeker een aardige cent, maar dankzij deze harde rugdekking kunnen zij het zich permitteren dagenlang te zoeken naar die speld in de hooiberg. En als ze die bewuste man of vrouw hebben gevonden betalen ze voor hen ook de reis naar Nederland, of wordt het een ticket voor die zoon of dochter naar Peru of Vietnam bijv., maar hoe dan ook: die verbinding wordt gelegd, die ontbrekende schakel wordt gevonden. Het is vaak prachtig om te zien hoe – na al die jaren van een stil verlangen van beide zijden, ouder en kind dus – de emoties losbarsten wanneer ze elkaar ontmoeten en elkaar in de armen mogen sluiten. Heftige gevoelens van geluk en blijheid dat dat 'gat' in hun beider leven eindelijk gedicht is, dat hun leven eindelijk compleet en heel is, zonder een ontbrekend stukje dat maar bleef knagen en bleef vreten. Vlees en bloed blijven elkaar zoeken, zeker in een ouder en kind verband.

altijd te vinden

Bij ons 'gewone' mensen – die wel onze vader en moeder kennen en bij de hand hebben - is het in wezen niet anders. D.w.z. voor degenen die met hun bestaan niet oppervlakkig en middelmatig bezig zijn. Die er meer uit willen halen dan huisje, tuintje, beestje. Er komt een tijd in je leven dat je je gaat afvragen waar het allemaal toe dient: je bezit, je carrière, je leven. Waar je vandaan komt en waar je naar toe gaat. En dat je jezelf vragen gaat stellen die met de ware kern, de essentie, van het bestaan te maken hebben.

Het is op z'n minst frappant en bizar dat wij in voorkomende gevallen wél naarstig op zoek gaan naar onze aardse vader en moeder – zoals de mensen uit 'Spoorloos'. Dat zonder te weten wie en wat ze zijn ons leven niet heel en compleet is. Heel menselijk en heel natuurlijk, overigens. Het komt helaas veel minder voor dat wij net zo ijverig op zoek gaan naar onze hemelse Vader, misschien nog wel meer 'vlees en bloed' van ons dan de ouders die we van Hem kregen. Een Vader die altijd te vinden is niet alleen, maar die ook altijd klaar staat voor ons. Bij wie we altijd en onder alle

omstandigheden terecht kunnen voor raad en daad. In het evangelie staat dat Christus zelf het zo uitdrukte: 'Wie van jullie zal aan zijn kind een steen geven als het om brood vraagt? Juist, niemand. Dachten jullie dan niet dat jullie hemelse vader je alles zal geven waar je voor aanklopt?' Vertaling: als jullie als vaders met kinderen te allen tijde bereid zijn je kind te geven wat het nodig heeft, hoeveel te meer zal jullie hemelse vader klaar staan om dat ook te doen.

alle bronnen

Een aardse vader beschikt over een beperkte kennis en wijsheid, beperkte middelen om te helpen, terwijl onze hemelse vader – oneindig meer vader dan de aardse! – simpelweg de beschikking heeft over gewoon alle bronnen! Nog mooier: Hij is de Bron. Niet dat we dat met onze kleine hersenen kunnen snappen, maar zo is het wél. Raar dan eigenlijk dat we zo weinig op zoek gaan naar die Vader en zo spaarzaam gebruik maken van die oneindige Bron.

Kortom: Hij is nooit spoorloos geweest en zal het ook nooit zijn. Wij zijn het die Hem kwijt raken, die Hem zoek maken. Maar dat is een keus doe wij maken, een keus waar Hij nooit achter staat. Als intelligente en emotionele wezens is het best heel raar dat wij zó'n Bron – die net als alle vaders, niets liever wil dan bij ons zijn! – links laten liggen. Misschien toch even 'Spoorloos' bellen en om hulp vragen?

Henri Bettencourt

15 juli '06

Eerste steenlegging te Koina

Vervolg pagina1

Seksueel Misbruik

Onder het kruis blijven staan

Maria onder het kruis

Het schandaal van seksueel misbruik heeft niet alleen enkele bisdommen financieel bankroet gemaakt, maar veel erger is dat vele bisdommen nu moreel bankroet zijn. De kerk als geheel heeft door deze crisis haar geloofwaardigheid verloren. De schande is zo groot dat wij er liever van weglopen en het leed niet onder ogen willen zien. Hoe moeten wij met deze situatie omgaan?

Het eerste beeld dat ons bisschoppen

werd gepresenteerd was de scène uit het Johannesevangelie waarbij Maria en de geliefde leerling onder het kruis van Jezus staan. Maria staat onder het kruis. Dit is een bijbelse manier om uit te drukken dat Maria het lijden in zich opneemt. Zij had al heel vroeg de voorspelling gekregen dat een zwaard haar hart zou doorboren. Zij protesteert niet, zij zegt niets, zij blijft daar staan. Blijven staan is een teken van kracht. Wat wil het zeggen dat ze dit alles in haar hart overwoog? Het betekent dat ze alles verdraagt en transformeert zodat ze niet met gelijke munt terugbetaalt. De kerk mag nu niet weglopen van het leed dat is veroorzaakt. Het is goed dat de kerk zich hulpeloos voelt onder het kruis, zonder macht of enig aanzien. Door de pijn van de slachtoffers te voelen zullen wij wegen vinden om dit groter kwaad van pedofilie en andere vormen van seksueel geweld in de wereld op een betekenisvolle manier aan te pakken. Onze eerste verantwoordelijkheid blijven de slachtoffers en de eerste daad van de liefde is te luisteren. Luisteren naar wat zij ons te zeggen hebben.

De tweede verantwoordelijkheid is naar de dader, want die is eveneens slachtoffer van eerder seksueel geweld of ander trauma in de kinderjaren. De kerk moet helpen deze vicieuze cirkel te doorbreken. We mogen niet denken dat de daders na de gevangenis er genezen uit komen. De ziekte blijft voort woekeren.

Het tweede beeld dat ons werd aangeboden is het schilderij van Caravaggio waarbij de verzezen Heer Jezus de hand van Thomas vastpakt en in de wonde stopt en vasthoudt. Door de pijn onder ogen te zien, zullen we genezen. We moeten de neiging overwinnen om weg te lopen en om iets anders te gaan doen omdat dit probleem veel te groot is. Het is heel moeilijk om dicht bij de slachtoffers te blijven, zeker wanneer aan hun woede geen eind schijnt komen. Durf je vinger op de zere plek te zetten anders komt er geen genezing.

Stichting voor het Kind

Gedurende deze twee dagen van de inleiding gingen mijn gedachten dan ook voortdurend naar de kinderen bij Stichting voor het Kind waar we node deskundige psychologische hulp ontberen om de diverse woedeuitbarstingen van de meisjes te kunnen verklaren en behandelen. De psychologische hulp zal ontbeerlijk zijn voor een meer professionele aanpak. Een eyeopener is echter wel dat deze kinderen diep in hun hart roepen: "Wees niet bang voor onze woedeuitbarstingen! Luister naar ons!" Maar het is ook duidelijk geworden dat we met de kraan openen blijven dweilen als we geen aandacht schenken aan de daders.

...OVERSTROMINGEN...

Eén deze dagen kreeg ik een "tik-tok-videootje" die me erg veel plezier deed. Opgenomen in Suriname en een weergave van de overlast die wij nu beleven van het overstromen van onze huizen. Typisch Surinaams!

We zien een familie, ouders en kinderen, die vanuit hun keuken in een bootje de weg oversteken naar de buurvrouw, die jarig is, om die te feliciteren. Zo vaart het gezin, de weg overstekend, naar de overbuurvrouw die in de keuken zit op een stoel om haar te feliciteren. Het was een en al plezier wat die mensen hadden ondanks de trieste situatie. Ze lachten, hadden plezier omdat voor het eerst in hun leven zij op die manier naar de overbuurvrouw konden 'varen'. Het typeert hoe surinamers alle ongemakken toch positief kunnen beleven. Dat deed me herinneren aan een verhaal, dat ik geschreven heb tijdens mijn "quarentaine-periode".

..."WAAR WACHT JE NOG OP?"...

Een oude man zat op het dak van zijn huis omdat een over-stroming zijn dorp onder water had gezet. Het water was tot aan het dak gestegen, toen er een reddingsploeg in een roeiboot aankwam. Ze probeerden met veel moeite bij hem te komen en toen dat tenslotte lukte riepen ze:

"Kom op, spring in de boot!"

Maar hij zei: "Nee, nee! Ik heb gebeden en God komt me redden." Het water steeg hoger en de oude man klom steeds hoger het dak op. Het water stroomde woest om het huis heen en een grote sloep van de brandweer slaagde er uiteindelijk nog in, om bij het huis van de oude man te komen. Weer smeekten ze hem om in de boot te springen en zichzelf te redden.

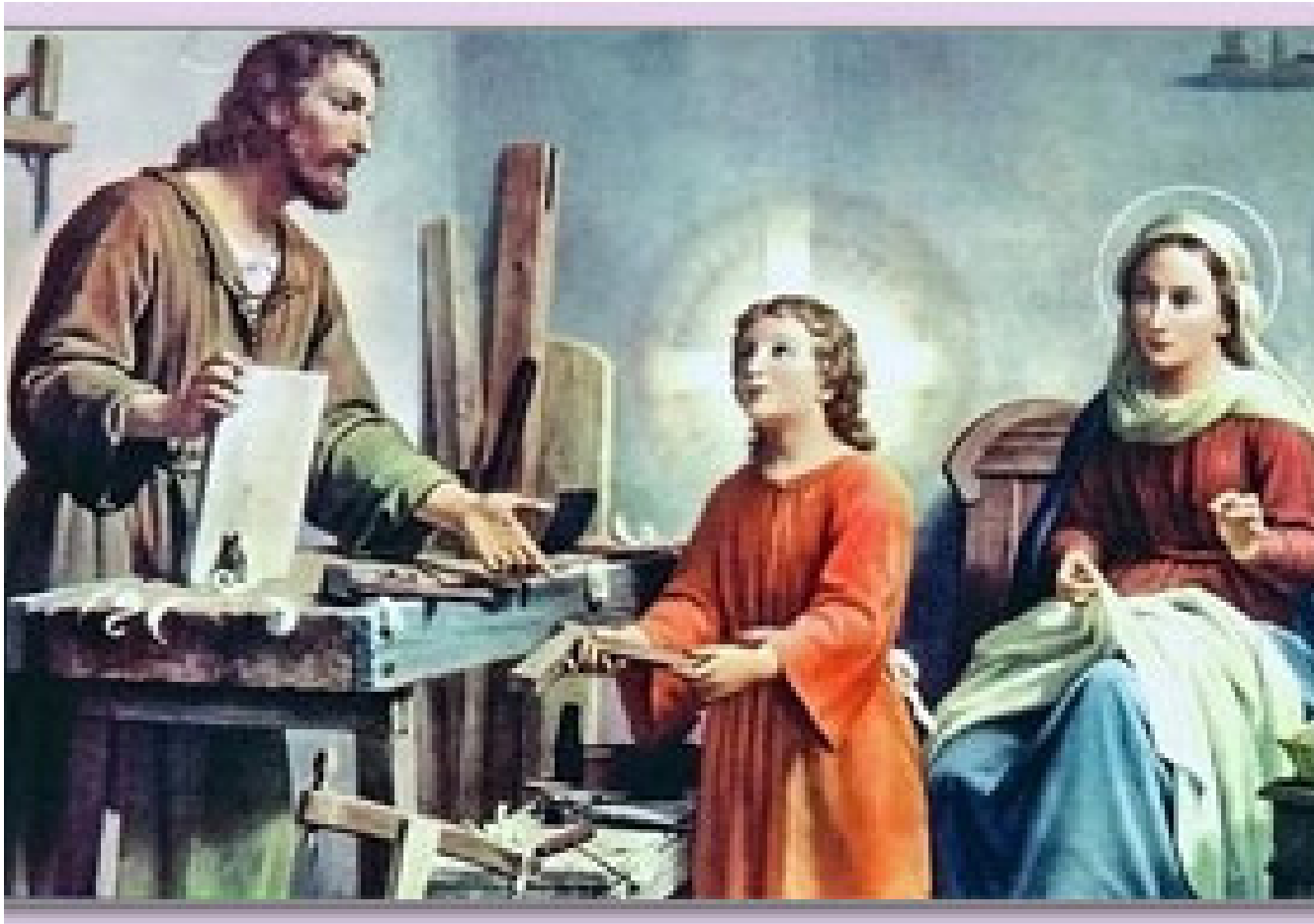
Maar hij zei: "Nee, nee! Ik heb gebeden en God komt me redden." Op het laatst was het water hem letterlijk tot de lippen gestegen, alleen zijn hoofd stak nog boven de golven uit. Toen kwam er een helikopter. Die ging vlak boven hem hangen en ze riepen: "Kom op, dit is je laatste kans! Kom erin!" Maar weer zei hij: "Nee, nee! Ik heb gebeden en God komt me redden."

Tenslotte verdween zijn hoofd onder water en hij verdrong.

Toen hij in de hemel kwam klaagde hij tegen God: "God, waarom heeft u niet geprobeerd mij te redden?" God bleef rustig en zei tegen hem: "Ik heb een roeiboot gestuurd, een sloep van de brandweer en een helikopter. Maar je hebt er niets mee gedaan. Heb je niet geleerd om je zintuigen en je verstand, die ik je gegeven heb, te gebruiken?" Ik help altijd via je medemens!

P. Noordermeer
(In quarentaine - Covid19 - Valkenburg - Maart 2020)

1 mei DAG VAN DE ARBEID = HEILIGE JOZEF, ARBEIDER

Maandag 1 mei, is een heel bijzondere feestdag voor socialistische, communistische landen en worden vooral de arbeiders gevierd. Het recht op werk, het recht op salaris, het recht op zoveel uren werk per dag. Het principe is 8 uur werken, 8 uur slapen en 8 uur vrije tijd.

Op 1 mei 1890 werd de eerste staking gehouden om op te komen voor de rechten van de arbeiders -ook werknemers genoemd- en begrip gevraagd bij de werkgevers. Tegenover geweldig machtsvertoon, vooral in Moskou met grote parades van de arbeiders en het leger heeft de R. K. Kerk een andere benadering van arbeid in gevoerd op diezelfde datum 1 mei. Toen heeft Paus Pius XII het feest ingevoerd van Jozef, Arbeider. De Kerk wilde met dit feest de arbeid heiligen, de arbeid zien als een zegen, en de arbeider Jozef de timmerman als voorbeeld willen stellen en zo een diepere dimensie willen toevoegen aan de maatschappelijke debatten over de waarde van de arbeid.

...WIE IS DE HEILIGE JOZEF?...

De evangelies vertellen ons zeer weinig over deze bescheiden figuur. Maar gelukkig komen we via de evangelisten Matteüs en Lucas toch het een en ander te weten. De heilige Jozef wordt vooral vernoemd bij de geboorteverhalen over Jezus. Zo lezen we dat Maria verloofd was met Jozef maar ook dat Maria zwanger werd van de heilige Geest nog voordat ze gingen samenwonen. Daarom wilde Jozef in stilte van Maria scheiden, maar in een droom verscheen Hem een engel die hem uitlegde hoe het Kind in Maria's schoot van de heilige Geest was. Hij kreeg de opdracht Maria toch tot vrouw te nemen om zo de voedstervader van Jezus te worden. (Mt 1/18,19,20.)

Later verschijnt nogmaals een engel aan Jozef om hem te waarschuwen voor de de moordzuchtige plannen van koning Herodes. Die wilde in Betlehem alle jongens van twee jaar en jonger vermoorden.

Een engel van de Heer verscheen in een droom aan Jozef en sprak:

"Sta op, neem het Kind en zijn moeder, vlucht naar Egypte en blijf daar tot ik u waarschuw, want Herodes komt het Kind zoeken om het te doden." (Mt. 2,13)

Jozef, Maria en het Kind Jezus vluchtten dus naar Egypte. Na de dood van koning Herodes konden ze weer veilig naar Israël terugkeren en vestigden ze zich in Nazareth. Daar moet Jozef het beroep van timmerman hebben uitgeoefend, want elders in de evangelies wordt Jezus 'de zoon van de timmerman' genoemd (Mt 13,55; Mc 6;3).

...JOZEF DE RECHTVAARDIGE...

Jozef is een merkwaardig goed mens geweest! Geïnspireerd door de heilige Geest heeft de heilige Matteüs de Evangelist hem zelfs een bijnaam gegeven: "de rechtvaardige" Dat wil niet alleen zeggen dat hij aan God en aan iedereen het zijne gaf. Hij is ook zelf een deugdzame man geweest en dus in alles rechtschapen en zonder kronkelpaden in zijn handelen of karakter. Zo een goed en diep mens is er zelden geweest, waarin geen bedrog of valsheid en ook geen eerzucht of liefdeloosheid werd gevonden.

Hij was zoals zijn heilige bruid Maria van Davids stam en dus ook van koninklijke bloede. Evenals zijn vrouw Maria heeft hij zich onverdeeld aan God gegeven en heeft hij een leven van maagdelijkheid geleefd. Vandaar dat hij soms wordt afgebeeld met een lelie in de hand.

...VOEDSTERVADER....

De heilige Jozef is dus in eerste instantie de voedstervader van Onze Heer Jezus Christus geweest. Als bruidegom van de beste en schoonste van alle vrouwen, was hij wel niet lichamelijk de vader van Jezus Christus (die is immers ontvangen van de heilige Geest), maar wel rechtens de vader van Gods Zoon. Zo heeft God gewild dat zijn zeer beminde Zoon aan

Jozef zou worden toevertrouwd. Zijn Zoon had op aarde immers een voedstervader nodig. Daarom werd Jozef ook uitzonderlijk begenadigd door God, want als onze Heer een mens roept tot een taak, dan geeft Hij hem ook alle talenten die hij voor die taak nodig zal hebben. Naast Maria heeft Jozef de grootse taak vervuld die ooit een mens heeft vervuld, namelijk de Zoon van God opvoeden voor het leven. Jozef heeft zijn taak zeer goed volbracht en zo werd de Zoon van God ook de Zoon van een eenvoudige timmerman uit Nazareth.

...HEILIGE FAMILIE...

God heeft de mensheid dus twee prachtige mensen als idealen gegeven: Sint Jozef voor de mannen als voorbeeld van echte mannelijkheid, trouwe vaderschap en eerlijke rechtschapenheid. De Heilige Maagd Maria voor de vrouwen als voorbeeld van een echte, diepe en gave vrouwelijkheid en moederlijkheid. Samen zijn ze als het heilig Gezin van Nazareth de idealen voor alle christelijke gezinnen (dus ook in onze tijd). Daarom mogen de huidige gezin-nen, maar ook de toekomstige vaders en moeders, veel bidden op voorspraak van Maria en Jozef, opdat hun gezinnen dezelfde vrede, vreugde en heiligheid mogen hebben als die van Nazareth.

In onze tijd zijn veel gezinnen uit elkaar gegroeid tegenover God en Zijn Kerk. Als een gezin niet meer verbonden is met God en niet meer bidt, verliest het zijn stabiliteit en evenwicht. Zonder ruimte voor vergeving en gemeenschap in God zal er alleen egoïsme en eigenbelang overblijven.

Dit Heilig Huisgezin blijft het model voor onze tijd. Laat de vaders zijn als Jozef en de moeders als Maria. Alleen zo zullen gezinnen weer een veilig haven worden om kinderen in geloof, vreugde en zuiverheid te laten opgroeien.

...ZIJN FEEST...

In de 15de eeuw komt de verering van de H. Jozef op gang. Zijn verering werd vooral door de heilige Birgitta van Zweden en de heilige Bernardinus van Siena bevorderd. Het feest van de H. Jozef werd definitief voor de Kerk op 19 maart voorgeschreven in het jaar 1621. Paus Pius IX (1846 – 1878) heeft hem tot patroon uitgeroepen van de R. K. Kerk. De H. Jozef is tevens de patroon van een zalige dood (bij zijn sterven waren Jezus en Maria aanwezig). Wij vereren Jozef nu vooral als voedstervader van Jezus en de heilige bruidegom van Maria. Jozef zelf bleef altijd op de achtergrond, want het ging uiteindelijk om Jezus, maar Paus Leo XIII (1878-1903) heeft hem als voorbeeld bewust naar voren gehaald als Patroon en beschermer van de Kerk. Als beschermer van het kleine huisgezin, is hij ook de beschermer geworden van Gods grotere huisgezin: de Kerk.

Pater M. Noordermeer

OMHOOG

Opgericht 01 januari 1956

**Uitgever: RK Bisdom Paramaribo
Dienst Media & Communicatie**